

عنوان مقاله:

چگونگی تبدیل شرکت های دانش بنیان به سازمان یادگیرنده مطالعه موردی: پارک علم و فناوری دانشگاه تهران

محل انتشار:

ششمین کنفرانس مدیریت دانش (سال: ۱۳۹۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۸

نویسندگان:

فهیمة مقسمی - کارشناس ارشد مدیریت بازرگانی بین الملل

هومن درخشانیان - دکتری مدیریت

خلاصه مقاله:

امروزه شرکتهای دانشبنیان نقش مهمی در اقتصادهای ملی و بینالمللی دارند. این امر، به دلیل فعالیت در بخش فنآوریهای نوین و توانایی آنها در نوآوری و تجاریسازی سریع است. از سویی دیگر، تغییرات عظیم اقتصادی، اجتماعی و فناوری متعدد به طور فزایندهای تشدید و محیط دنیای تجاری را تغییر داده است. شعار تندرستی برای زنده ماندن به یادگیری برای زنده ماندن تغییر یافته و در این میان وجود سازمانهایی که به طور مستمر خود را از نو بسازند، از نو کشف کنند و به خود مجدداً نیرو ببخشند بسیار حیاتی است. به منظور رهایی شرکتهای دانشبنیان در کشورهای درحال توسعههای مانند ایران از نوسانهای اقتصادی، اجتماعی و سیاسی که قدرت تصمیمگیری و برنامه-ریزی را از آنها سلب می کند، لازم است در ساختار این شرکتهای بازننگری صورت گیرد. این نوع جدید ساختار سازمان، حاوی دانش، قابلیتانعطاف، سرعت، قدرت و توانایی یادگیری و خلق مزیت رقابتی خواهد بود و می توان آن را سازمان یادگیرنده نامید. تحقیق حاضر با هدف بررسی چگونگی تبدیل شرکتهای دانشبنیان به سازمان یادگیرنده انجام یافته است. به این منظور با استفاده از روش نمونهگیری تصادفی ساده، پرسشنامه استاندارد میان مدیران و کارکنان ۱۳ شرکت دانشبنیان پارک علم و فن آوری دانشگاه تهران به اجراء درآمد. اطلاعات بدستآمده با استفاده از تجزیه و تحلیل آماری و آمار استنباطی تفسیر گردیده است. نتایج حاکی از آن است که تنها مولفه رهبری از ابعاد سازمان یادگیرنده در شرکتهای دانش بنیان از وضعیت مطلوبی برخوردار است و نیاز به بازننگری سایر مولفههای سازمان یادگیرنده در این شرکتهای وجود دارد.

کلمات کلیدی:

شرکتهای دانش بنیان، رهبری، منابعانسانی، طرح سازمانی، فرهنگ و استراتژی، سازمان یادگیرنده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/551693>